

Posudek na diplomovou práci

Tomáš Vrliška

Nová právní úprava územního plánování ve vztahu k ochraně životního prostředí

Posuzovaná práce má celkový rozsah 127 stran (vlastního textu 113 stran) a byla dokončena k 2.9.2013.

Téma a obsah práce jsou zaměřeny výlučně na českou právní úpravu územního plánování, se zvláštním zřetelem k tzv. velké novele stavebního zákona, provedené zákonem č. 350/2012 Sb. Problematika je živá a vysoce aktuální, též vzhledem k problémům s vytvářením právní jistoty permanentně se měnící právní úpravy v této oblasti. Diplomantem zvolený způsob přístupu k tématu, který spočívá převážně jen ve shromažďování poznatků, neklade větší nároky na jeho zpracování.

Práce je vedle úvodu a závěru rozdělena do pěti základních bodů. V prvním je charakterizováno životní prostředí a jeho ochrana, pojem, právní úprava a cíle územního plánování a zcela nesystematicky je sem v samostatných podbodech včleněn výklad o opatřeních obecné povahy a veřejnoprávních smlouvách. Druhý bod je věnován subjektům územního plánování, mezi něž diplomant vedle orgánů územního plánování řadí tzv. dotčené orgány státní správy a veřejnost. O orgánech územního plánování, resp. jejich roli, je zde v podstatě jen zmínka, více je uvedeno o úloze dotčených orgánů, ale převážně jen z pohledu novely stavebního zákona (nutno uvést nejen to co se změnilo) a pokud jde o veřejnost, je výklad podán až příliš ze široka. Mezi veřejnost zařazuje diplomant i dotčené vlastníky, kteří však mají v územním plánování zvláštní postavení a mohou být považováni i za zvláštní subjekt (mají právo uplatňovat námítky). Nad rámec tématu řadím výklad o posuzování vlivu na životní prostředí v územním plánování v bodě třetím. V něm měly být vedle stručnějšího pohledu na posuzování vlivu na ŽP spíše uvedeny i další prostředky k uplatňování ochrany ŽP v územním plánování, jejichž souhrnný výčet a charakteristiku v práci postrádám. Koncepční a realizační nástroje územního plánování jsou vyloženy ve zbylých dvou bodech práce. Problém výkladu zde spatřuji v tom, že se v něm diplomant příliš zaměřuje na výčet změn provedených novelou stavebního zákona a místy mu pak uniká podstata právní úpravy. Za zdařilý pak považuji závěr práce, v němž se diplomant pokouší o kritický pohled na novelu, který se však dal očekávat již v posledních dvou bodech práce.

Z obsahu práce je zřejmé, že se v ní diplomant chtěl zabývat územním plánováním podle novely stavebního zákona a pozornost věnovaná ochraně životního prostředí v tomto procesu tak poněkud ustupuje do pozadí. Z tohoto hlediska práce netvoří proporčně vyrovnaný celek, v němž objevují i mezery ve výkladu o územním plánování. V práci se diplomant nejen snaží pracovat s prameny, o čemž svědčí i jejich četná citace, ale zaujímat též svá vlastní stanoviska. Přesto převážná část práce je popisem platné právní úpravy, za použití v seznamu uvedené literatury.

Návrh klasifikace a doporučení:

Po obsahové i formální stránce jde o práci, která svou celkovou úrovní odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce. Práci hodnotím až jako **velmi dobrou** a jako takovou ji **doporučuji k obhajobě**.

Při obhajobě by se měl diplomant zaměřit na tyto otázky:

1. Jak je to s uplatňováním možnosti soudního přezkumu vydané územně plánovací dokumentace?
2. Jakou formou vydává dotčený orgán státní správy stanovisko ke stavbám, jejichž umístění nepodléhá územnímu rozhodnutí ani územnímu souhlasu?

V Praze dne 12. 9. 2013

Doc. JUDr. Jaroslav Drobník, CSc.
oponent